

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการและปัจจัยทางธุรกิจของสถานประกอบการ ประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์ 2) ศึกษาบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์ และ 3) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการและปัจจัยทางธุรกิจของสถานประกอบการ ประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือผู้ประกอบการหรือตัวแทนสถานประกอบการ ประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์ ในเขตอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 220 คนผู้วิจัยจึงขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของตาราง แบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยทางธุรกิจของสถานประกอบการ ประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตาม ปัจจัยทางธุรกิจของสถานประกอบการ ประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์

เพื่อความเข้าใจในการแปลความหมาย ผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น
 S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 t แทน ค่าสถิติทดสอบ t-test
 F แทน ค่าสถิติทดสอบ F-test
 * แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และระยะเวลาทำงาน ผลการวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และร้อยละ แสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าความถี่ และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	220	100.00
เพศ		
ชาย	115	52.30
หญิง	105	47.70
อายุ		
ไม่เกิน 25 ปี	17	7.70
26 – 35 ปี	81	36.80
36 – 50 ปี	94	42.70
51 ปีขึ้นไป	28	12.80

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	220	100.00
ตำแหน่งงาน		
เจ้าของที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์	55	25.00
ผู้จัดการที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์	18	8.20
ผู้ดูแล/เจ้าหน้าที่ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์	147	66.80
ระยะเวลาทำงาน		
1 – 5 ปี	80	36.40
6 – 10 ปี	93	42.20
11 – 15 ปี	33	15.00
16 – 20 ปี	14	6.40

จากตาราง 5 ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 115 คน คิดเป็นร้อยละ 52.30 อายุ 36 – 50 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 42.70 มีตำแหน่งเป็นผู้ดูแล/เจ้าหน้าที่ที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 66.80 และมีระยะเวลาทำงาน 6 – 10 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 42.30

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยทางธุรกิจของสถานประกอบการ ประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

ปัจจัยทางธุรกิจของสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ประกอบด้วย อายุของสถานประกอบการ ประเภทผู้พักอาศัย และประเภทสถานประกอบการ ผลการวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และร้อยละ แสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าความถี่ และร้อยละของปัจจัยทางธุรกิจของสถานประกอบการ ประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

ปัจจัยทางธุรกิจของสถานประกอบการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	220	100.00
อายุของสถานประกอบการ		
1 – 5 ปี	58	26.40
6 – 10 ปี	113	51.40
11 – 15 ปี	35	15.80
16 – 20 ปี	14	6.40
ประเภทผู้พักอาศัย		
นักเรียน นักศึกษา	46	20.90
ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	1.40
กลุ่มผู้ทำงานกลางคืนในสถานบริการ	5	2.30
พนักงานบริษัท	132	60.00
อื่นๆ	34	15.40
ประเภทสถานประกอบการ		
หอพัก	174	79.10
อาคารชุด (คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนท์)	30	13.60
เกสต์เฮ้าส์	16	7.30

จากตาราง 6 ผลการวิจัยพบว่า สถานประกอบการประเภทที่פקอาศัยเชิงพาณิชย์ มีอายุของสถานประกอบการ 6 – 10 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 51.40 ประเภทผู้פקอาศัยเป็นพนักงานบริษัท 132 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และประเภทสถานประกอบการที่פקอาศัยเชิงพาณิชย์เป็นหอพัก จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 79.10

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ได้แก่ การอบรม/กิจกรรม การควบคุม สอดส่อง ดูแล การจัดทำประวัติ การแจ้งเบาะแส การให้ข้อมูลข่าวสาร การอำนวยความสะดวก การติดประกาศเตือน การตรวจตรา การจัดทำป้ายประกาศ และการรับทราบข่าวสาร แสดงรายละเอียดในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าความถี่ และร้อยละของบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

บทบาทและการมีส่วนร่วม ของผู้ประกอบการ	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การอบรม/กิจกรรม	62	28.20	158	71.80
2. การควบคุม สอดส่อง ดูแล	54	24.50	166	75.50
3. การจัดทำประวัติ	49	22.30	171	77.70
4. การแจ้งเบาะแส	123	96.80	7	3.20
5. การให้ข้อมูลข่าวสาร	158	71.80	62	28.20
6. การอำนวยความสะดวก	65	29.50	155	70.50
7. การติดประกาศเตือน	76	34.50	144	65.50
8. การตรวจตรา	99	45.00	121	55.00
9. การจัดทำป้ายประกาศ	75	34.10	145	65.90
10.การรับทราบข่าวสาร	193	87.70	27	12.30

จากตาราง 7 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์ ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามบทบาทและมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในการรับทราบข่าวสาร จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 87.70 รองลงมา คือการให้ข้อมูลข่าวสาร จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 71.80 และน้อยที่สุด คือการจัดทำประวัติ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 และส่วนใหญ่ผู้ประกอบการประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์ ไม่มีการปฏิบัติตามบทบาทและไม่มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในการจัดทำประวัติ จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 77.70 รองลงมา คือ การควบคุม สอดส่อง ดูแล จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 75.50 และน้อยที่สุด คือ การแจ้งเบาะแส จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในสถานประกอบการประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์ การวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแสดงรายละเอียดในตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่ฟักอาศัยเชิงพาณิชย์

การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในสถานประกอบการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด	4.14	0.95	มาก
2. การตรวจตราบุคคลเข้าออก	4.06	0.84	มาก
3. การติดประกาศและการลาดโทษ	4.12	0.86	มาก
4. การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร	4.12	0.90	มาก
5. การให้ความร่วมมือ	4.22	0.81	มากที่สุด
6. การถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใบอนุญาต	4.21	0.83	มากที่สุด
7. สิทธิในเคหะสถาน	3.90	0.91	มาก
8. การตรวจสารเสพติดในร่างกาย	3.97	0.80	มาก
9. การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด	4.07	0.71	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในสถานประกอบการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
10. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	4.17	0.82	มาก
โดยรวม	4.10	0.53	มาก

จากตาราง 8 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่פקอาศัยเชิงพาณิชย์ โดยรวมผู้ประกอบการมี ระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$ และ S.D. = 0.53) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่า การให้ ความร่วมมือ และการถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใบอนุญาต ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็น ในระดับมากที่สุด และการขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด การตรวจตราบุคคลเข้า ออก การติดประกาศและการคาดโทษ การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร สิทธิในเคหะสถาน การตรวจสอบเสพติดในร่างกาย การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด และหน่วยงานที่รับผิดชอบ ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
ในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้
ผู้ประกอบการ ประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
ในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้
ผู้ประกอบการ ประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ แสดงรายละเอียดตามตาราง 9 ถึงตาราง 14 ซึ่งมี
สมมติฐานเพื่อการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ผู้ประกอบการที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ประกอบการที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์แตกต่างกัน

ตาราง 9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถาน
ประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามเพศของผู้ประกอบการ

ระดับความคิดเห็น	เพศ				t	Sig.
	ชาย (n = 115)		หญิง (n = 105)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด	4.06	1.03	4.22	0.84	-1.241	0.216
2. การตรวจตราบุคคลเข้าออก	4.02	0.95	4.11	0.71	-0.852	0.395
3. การติดประกาศและการคาด โทษ	4.02	0.97	4.23	0.71	-1.849	0.066*
4. การจัดทำประวัติเป็นลาย ลักษณ์อักษร	4.12	0.92	4.12	0.87	-0.017	0.986
5. การให้ความร่วมมือ	4.14	0.86	4.30	0.75	-1.520	0.130
6. การถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่ง พักใบอนุญาต	4.28	0.84	4.14	0.81	1.210	0.228

ตาราง 9 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็น	เพศ				t	Sig.
	ชาย (n = 115)		หญิง (n = 105)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
7. สิทธิในเคหะสถาน	3.93	0.99	3.88	0.82	0.439	0.661
8. การตรวจสอบสารเสพติดในร่างกาย	3.95	0.83	3.99	0.77	-0.396	0.692
9. การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด	4.07	0.73	4.08	0.69	-0.069	0.945
10. หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยรวม	4.14	0.83	4.20	0.80	-0.550	0.583
	4.07	0.56	4.13	0.48	-0.786	0.433

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 9 ข้อ คือ การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522 การตรวจตราบุคคลเข้าออก การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร การให้ความร่วมมือ การถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใบอนุญาต สิทธิในเคหะสถาน การตรวจสอบสารเสพติดในร่างกาย การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด และ หน่วยงานที่รับผิดชอบ แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 1 ข้อ คือ การติดประกาศและการคาดโทษ แสดงว่า ผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ แตกต่างกัน

ตาราง 10 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามอายุของผู้ประกอบการ

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522	ระหว่างกลุ่ม	7.147	3	2.382	2.726	0.045*
	ภายในกลุ่ม	188.763	216	0.874		
	รวม	195.909	219			
2. การตรวจตราบุคคลเข้าออก	ระหว่างกลุ่ม	2.675	3	0.892	1.264	0.288
	ภายในกลุ่ม	152.434	216	0.706		
	รวม	155.109	219			
3. การติดประกาศและการลาดโทษ	ระหว่างกลุ่ม	4.075	3	1.358	1.847	0.140
	ภายในกลุ่ม	158.853	216	0.735		
	รวม	162.927	219			
4. การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร	ระหว่างกลุ่ม	0.635	3	0.212	0.261	0.853
	ภายในกลุ่ม	175.052	216	0.810		
	รวม	175.686	219			
5. การให้ความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	0.958	3	0.319	0.484	0.694
	ภายในกลุ่ม	142.569	216	0.660		
	รวม	143.527	219			
6. การถูกสิ่งปิดชั่วคราวหรือสิ่งกีดขวาง	ระหว่างกลุ่ม	0.807	3	0.269	0.387	0.762
	ภายในกลุ่ม	150.152	216	0.695		
	รวม	150.959	219			
7. สิทธิในเคหะสถาน	ระหว่างกลุ่ม	11.773	3	3.924	4.951	0.002*
	ภายในกลุ่ม	171.222	216	0.793		
	รวม	182.995	219			
8. การตรวจสารเสพติดในร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	1.907	3	0.636	1.003	0.392
	ภายในกลุ่ม	136.870	216	0.634		
	รวม	138.777	219			

ตาราง 10 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
9. การอบรมเกี่ยวกับ ยาเสพติด	ระหว่างกลุ่ม	1.576	3	0.525	1.039	0.376
	ภายในกลุ่ม	109.260	216	0.506		
	รวม	110.836	219			
10. หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	1.529	3	0.510	0.758	0.519
	ภายในกลุ่ม	145.249	216	0.672		
	รวม	146.777	219			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.287	3	0.096	0.342	0.795
	ภายในกลุ่ม	60.283	216	0.279		
	รวม	60.570	219			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 8 ข้อ คือ การตรวจตราบุคคลเข้าออก การตีประกาศและการคาดโทษ การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร การให้ความร่วมมือ การถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใบอนุญาต การตรวจสารเสพติดในร่างกาย การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด และหน่วยงานที่รับผิดชอบ แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 2 ข้อ คือ การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522 และสิทธิในเคหะสถาน แสดงว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ แตกต่างกัน จึงได้จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 11 - 12 ต่อไปนี้

ตาราง 11 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายกลุ่มด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 กับ อายุ

การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522	ไม่เกิน 25 ปี	26 – 35 ปี	36 - 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 25 ปี			0.5800*	
26 – 35 ปี			0.2900*	
36 - 50 ปี				
51 ปีขึ้นไป				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 36 - 50 ปี (0.5800) ผู้ประกอบการที่มีอายุ 26 – 35 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 36 - 50 ปี (0.2900)

ตาราง 12 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure สัทธิ์ในเคหะสถาน กับ อายุ

สัทธิ์ในเคหะสถาน	ไม่เกิน 25 ปี	26 – 35 ปี	36 - 50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 25 ปี				
26 – 35 ปี				
36 - 50 ปี	0.6300*	0.3100*		
51 ปีขึ้นไป	0.8400*	0.5200*		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุ 36 - 50 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านสัทธิ์ในเคหะสถาน มากกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ ไม่เกิน 25 ปี (0.6300) และมากกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 26 - 35 ปี (0.3100) ผู้ประกอบการที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านสัทธิ์ในเคหะสถาน มากกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ ไม่เกิน 25 ปี (0.8400) และมากกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 26 - 35 ปี (0.5200)

ตาราง 13 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามตำแหน่งงาน

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522	ระหว่างกลุ่ม	16.032	2	8.016	9.670	0.000*
	ภายในกลุ่ม	179.877	217	0.829		
	รวม	195.909	219			
2. การตรวจตราบุคคลเข้าออก	ระหว่างกลุ่ม	0.055	2	0.027	0.038	0.963
	ภายในกลุ่ม	155.055	217	0.715		
	รวม	155.109	219			
3. การติดประกาศและการลาดโทษ	ระหว่างกลุ่ม	0.912	2	0.456	0.611	0.544
	ภายในกลุ่ม	162.015	217	0.747		
	รวม	162.927	219			
4. การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร	ระหว่างกลุ่ม	4.615	2	2.307	2.927	0.056
	ภายในกลุ่ม	171.072	217	0.788		
	รวม	175.686	219			
5. การให้ความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	0.143	2	0.071	0.108	0.898
	ภายในกลุ่ม	143.385	217	0.661		
	รวม	143.527	219			
6. การถูกสิ่งปิดชั่วคราวหรือสิ่งพักใบอนุญาต	ระหว่างกลุ่ม	1.001	2	0.501	0.725	0.486
	ภายในกลุ่ม	149.958	217	0.691		
	รวม	150.959	219			
7. สิทธิในเคหะสถาน	ระหว่างกลุ่ม	2.591	2	1.295	1.558	0.213
	ภายในกลุ่ม	180.405	217	0.831		
	รวม	182.995	219			

ตาราง 13 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
8. การตรวจสอบสารเสพติดในร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	0.294	2	0.147	0.230	0.794
	ภายในกลุ่ม	138.483	217	0.638		
	รวม	138.777	219			
9. การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด	ระหว่างกลุ่ม	0.243	2	0.122	0.239	0.788
	ภายในกลุ่ม	110.593	217	0.510		
	รวม	110.836	219			
10. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	0.040	2	0.020	0.029	0.971
	ภายในกลุ่ม	146.738	217	0.676		
	รวม	146.777	219			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.427	2	0.213	0.769	0.465
	ภายในกลุ่ม	60.143	217	0.277		
	รวม	60.570	219			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 9 ข้อ คือ การตรวจตราบุคคลเข้าออก การติดประกาศและการคาดโทษ การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร การให้ความร่วมมือ การถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใบอนุญาต สิทธิในเคหะสถาน การตรวจสอบสารเสพติดในร่างกาย การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด และหน่วยงานที่รับผิดชอบ แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 1 ข้อ คือ การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522 แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา

เสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ แตกต่างกัน จึงได้จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 14 ต่อไปนี้

ตาราง 14 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 กับ ตำแหน่งงาน

การขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพัก และอาคารชุด 2522	เจ้าของที่พัก เชิงพาณิชย์	ผู้จัดการที่พักเชิง พาณิชย์	ผู้ดูแล/เจ้าหน้าที่ ที่พักเชิงพาณิชย์
เจ้าของที่พักเชิงพาณิชย์			
ผู้จัดการที่พักเชิงพาณิชย์	0.8600*		
ผู้ดูแล/เจ้าหน้าที่ที่พักเชิงพาณิชย์	0.5600*		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ประกอบการที่มีตำแหน่งเป็นผู้จัดการที่พักเชิงพาณิชย์ มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่า ผู้ประกอบการที่มีตำแหน่ง เจ้าของที่พักเชิงพาณิชย์ (.8600) ผู้ประกอบการที่มีตำแหน่งเป็นผู้ดูแล/เจ้าหน้าที่ที่พักเชิงพาณิชย์ มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่า ผู้ประกอบการที่มีตำแหน่ง เจ้าของที่พักเชิงพาณิชย์ (.5600)

ตาราง 15 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ยาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์จำแนกตามระยะเวลาทำงาน

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522	ระหว่างกลุ่ม	15.519	3	5.173	6.194	0.000*
	ภายในกลุ่ม	180.390	216	0.835		
	รวม	195.909	219			
2. การตรวจตราบุคคลเข้าออก	ระหว่างกลุ่ม	4.517	3	1.506	2.159	0.094
	ภายในกลุ่ม	150.592	216	0.697		
	รวม	155.109	219			
3. การติดประกาศและการลาดโทษ	ระหว่างกลุ่ม	6.577	3	2.192	3.029	0.030*
	ภายในกลุ่ม	156.350	216	0.724		
	รวม	162.927	219			
4. การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร	ระหว่างกลุ่ม	1.579	3	0.526	0.653	0.582
	ภายในกลุ่ม	174.107	216	0.806		
	รวม	175.686	219			
5. การให้ความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	5.228	3	1.743	2.722	0.045*
	ภายในกลุ่ม	138.300	216	0.640		
	รวม	143.527	219			
6. การถูกสิ่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใบอนุญาต	ระหว่างกลุ่ม	0.251	3	0.084	0.120	0.948
	ภายในกลุ่ม	150.708	216	0.698		
	รวม	150.959	219			
7. สิทธิในเคหะสถาน	ระหว่างกลุ่ม	12.480	3	4.160	5.269	0.002*
	ภายในกลุ่ม	170.516	216	0.789		
	รวม	182.995	219			

ตาราง 15 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
8. การตรวจสอบสารเสพติดในร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	2.320	3	0.773	1.224	0.302
	ภายในกลุ่ม	136.457	216	0.632		
	รวม	138.777	219			
9. การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด	ระหว่างกลุ่ม	2.746	3	0.915	1.829	0.143
	ภายในกลุ่ม	108.090	216	0.500		
	รวม	110.836	219			
10. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	5.974	3	1.991	3.055	0.029*
	ภายในกลุ่ม	140.803	216	0.652		
	รวม	146.777	219			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.166	3	1.055	3.971	0.009*
	ภายในกลุ่ม	57.404	216	0.266		
	รวม	60.570	219			

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 5 ข้อ คือ การตรวจตราบุคคลเข้าออก การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร การถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใบอนุญาต การตรวจสอบสารเสพติดในร่างกาย และการอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด แสดงว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาที่ทำงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 5 ด้าน คือ การขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 การติดประกาศและการคาดโทษ การให้ความร่วมมือ สิทธิในเคหะสถาน และหน่วยงานที่รับผิดชอบ แสดงว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาที่ทำงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ แตกต่างกัน จึงได้จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 16 - 20 ต่อไปนี้

ตาราง 16 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 กับ ระยะเวลาทำงาน

การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 - 15 ปี	16 – 20 ปี
1 - 5 ปี				
6 - 10 ปี	0.3500*			
11 - 15 ปี	0.7100*			
16 – 20 ปี	0.7300*			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 16 พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 6 - 10 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 1 – 5 ปี (0.3500) ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 16 – 20 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 1 – 5 ปี (0.7100) ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 16 - 20 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 1 – 5 ปี (0.7300)

ตาราง 17 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการตีตประกาศและการคาดโทษ กับอายุ

การตีตประกาศและ การคาดโทษ	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 - 15 ปี	16 – 20 ปี
1 - 5 ปี				
6 - 10 ปี				
11 - 15 ปี	0.3700*	0.4100*		
16 – 20 ปี		0.4900*		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 17 พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 11 - 15 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการตีตประกาศและการคาดโทษ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 1 – 5 ปี (.3700) และมากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 6 - 10 ปี (.4100) ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 16 – 20 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการตีตประกาศและการคาดโทษ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 6 – 10 ปี (0.4900)

ตาราง 18 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการให้ความร่วมมือ กับ อายุ

การให้ความร่วมมือ	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 - 15 ปี	16 – 20 ปี
1 - 5 ปี				
6 - 10 ปี				
11 - 15 ปี	0.4600*	0.3500*		
16 – 20 ปี				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 18 พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 11 - 15 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการให้ความร่วมมือ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 1 – 5 ปี (.4600) และมากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 6 - 10 ปี (.3500)

ตาราง 19 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างสิทธิ์ในเคหะสถาน กับ อายุ

สิทธิ์ในเคหะสถาน	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 - 15 ปี	16 – 20 ปี
1 - 5 ปี				
6 - 10 ปี				
11 - 15 ปี	0.6800*	0.5400*		
16 – 20 ปี				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 19 พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 11 - 15 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านสิทธิ์ในเคหะสถานมากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 1 – 5 ปี (.6800) และมากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 6 - 10 ปี (.5400)

ตาราง 20 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ กับ อายุ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 - 15 ปี	16 – 20 ปี
1 - 5 ปี				
6 - 10 ปี				
11 - 15 ปี	0.5000*	0.3900*		
16 – 20 ปี				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 11 - 15 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบ มากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 1 – 5 ปี (.5000) และมากกว่าผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาทำงานในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ 6 - 10 ปี (.3900)

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามปัจจัยทางธุรกิจของสถาน
ประกอบการ ประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์

ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไข
ปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามปัจจัยทางธุรกิจ
ของสถานประกอบการ ประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ แสดงรายละเอียดตามตาราง 21 ถึงตาราง 34
ซึ่งมีสมมติฐานเพื่อการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยทางธุรกิจของสถานประกอบการต่างกัน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นที่มีต่อ
การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ไม่
แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยทางธุรกิจของสถานประกอบการต่างกัน ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นที่มีต่อ
การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์แตกต่าง
กัน

ตาราง 21 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ยาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามอายุของสถาน
ประกอบการ

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและ อาคารชุด 2522	ระหว่างกลุ่ม	19.475	3	6.492	7.947	0.000*
	ภายในกลุ่ม	176.435	216	0.817		
	รวม	195.909	219			
2. การตรวจตราบุคคล เข้าออก	ระหว่างกลุ่ม	3.371	3	1.124	1.600	0.190
	ภายในกลุ่ม	151.738	216	0.702		
	รวม	155.109	219			
3. การติดประกาศและ การคาดโทษ	ระหว่างกลุ่ม	7.132	3	2.377	3.296	0.021*
	ภายในกลุ่ม	155.796	216	0.721		
	รวม	162.927	219			

ตาราง 21 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
4. การจัดทำประวัติ เป็นลายลักษณ์อักษร	ระหว่างกลุ่ม	3.300	3	1.100	1.378	0.250
	ภายในกลุ่ม	172.387	216	0.709		
	รวม	175.686	219			
5. การให้ความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	6.568	3	2.189	3.453	0.017*
	ภายในกลุ่ม	136.959	216	0.634		
	รวม	143.527	219			
6. การถูกสั่งปิด ชั่วคราวหรือสั่งพักใบ อนุญาติ	ระหว่างกลุ่ม	0.533	3	0.178	0.255	0.858
	ภายในกลุ่ม	150.426	216	0.696		
	รวม	150.959	219			
7. สิทธิในเคหะสถาน	ระหว่างกลุ่ม	13.380	3	4.460	5.680	0.001*
	ภายในกลุ่ม	169.616	216	0.785		
	รวม	182.995	219			
8. การตรวจสอบสารเสพติด ในร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	5.526	3	1.842	2.986	0.032*
	ภายในกลุ่ม	133.251	216	0.617		
	รวม	138.777	219			
9. การอบรมเกี่ยวกับ ยาเสพติด	ระหว่างกลุ่ม	4.973	3	1.658	3.383	0.019*
	ภายในกลุ่ม	105.863	216	0.490		
	รวม	110.836	219			
10. หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	7.622	3	2.541	3.944	0.009*
	ภายในกลุ่ม	139.155	216	0.644		
	รวม	146.777	219			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.771	3	1.257	4.780	0.003*
	ภายในกลุ่ม	56.799	216	0.263		
	รวม	60.570	219			

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 3 ข้อ คือ การตรวจตราบุคคลเข้าออก การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร และการถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใบอนุญาต แสดงว่า สถานประกอบการที่มีอายุต่างกัน ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 7 ข้อ คือ การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522 การติดประกาศและการคาดโทษ การให้ความร่วมมือ สิทธิในเคหะสถาน การตรวจสอบเสพติดในร่างกาย การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด และ หน่วยงานที่รับผิดชอบ แสดงว่า สถานประกอบการที่มีอายุต่างกัน ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ แตกต่างกัน จึงได้จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 22 - 28 ต่อไปนี้

ตาราง 22 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 กับ อายุของสถานประกอบการ

การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 - 20 ปี
1 - 5 ปี				
6 - 10 ปี	0.4700*			
11 - 15 ปี	0.8100*			
16 - 20 ปี	0.9400*			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 22 พบว่า สถานประกอบการที่มีอายุ 6 - 10 ปี ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 1 - 5 ปี (0.4700) สำหรับสถานประกอบการที่มีอายุ 11 - 15 ปี ผู้ประกอบการมีระดับความ

คิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 1 – 5 ปี (0.8100) และสถานประกอบการที่มีอายุ 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 1 – 5 ปี (0.9400)

ตาราง 23 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการตีตประกาศและการคาดโทษ กับ อายุของสถานประกอบการ

การตีตประกาศและการคาดโทษ	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 - 15 ปี	16 – 20 ปี
1 - 5 ปี				
6 - 10 ปี				
11 - 15 ปี	0.3600*	0.4300*		
16 – 20 ปี	0.4300*	0.5000*		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 23 พบว่า สถานประกอบการที่มีอายุ 11 – 15 ปี ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการตีตประกาศและการคาดโทษ มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 1 – 5 ปี (0.3600) และมากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 6 – 10 ปี (.4300) สำหรับสถานประกอบการที่มีอายุ 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการตีตประกาศและการคาดโทษ มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 1 – 5 ปี (0.4300) และมากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 6 – 10 ปี (.5000)

ตาราง 24 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการให้ความร่วมมือ กับ อายุของสถานประกอบการ

การให้ความร่วมมือ	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 - 15 ปี	16 – 20 ปี
1 - 5 ปี				
6 - 10 ปี				
11 - 15 ปี	0.5100*	0.4400*		
16 – 20 ปี				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 24 พบว่า สถานประกอบการที่มีอายุ 11 – 15 ปี ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการให้ความร่วมมือ มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 1 – 5 ปี (0.5100) มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 6 – 10 ปี (.4400)

ตาราง 25 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างสิทธิ์ในเคหะสถาน กับ อายุของสถานประกอบการ

สิทธิ์ในเคหะสถาน	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 - 15 ปี	16 – 20 ปี
1 - 5 ปี				
6 - 10 ปี				
11 - 15 ปี	0.4400*	0.6600*		
16 – 20 ปี				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 25 พบว่า สถานประกอบการที่มีอายุ 11 – 15 ปี ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านสิทธิ์ในเคหะสถาน มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 1 – 5 ปี (0.4400) และมากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 6 – 10 ปี (.6600)

ตาราง 26 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการตรวจสอบเสพติดในร่างกาย กับ อายุของสถานประกอบการ

การตรวจสอบเสพติด ในร่างกาย	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 - 15 ปี	16 – 20 ปี
1 - 5 ปี		0.3200*		
6 - 10 ปี				
11 - 15 ปี		0.3000*		
16 – 20 ปี				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากราย 26 พบว่า สถานประกอบการที่มีอายุ 1 – 5 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการตรวจสอบเสพติดในร่างกาย มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 6 – 10 ปี (0.3200) และสถานประกอบการที่มีอายุ 11 – 15 ปี ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการตรวจสอบเสพติดในร่างกาย มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 6 – 10 ปี (0.3000)

ตาราง 27 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด กับ อายุของสถานประกอบการ

การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 - 15 ปี	16 – 20 ปี
1 - 5 ปี				
6 - 10 ปี				
11 - 15 ปี		0.3800*		
16 – 20 ปี				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 27 พบว่า สถานประกอบการที่มีอายุ 11 – 15 ปี มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 6 – 10 ปี (0.3800)

ตาราง 28 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ กับ อายุของสถานประกอบการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 - 15 ปี	16 – 20 ปี
1 - 5 ปี				
6 - 10 ปี				
11 - 15 ปี		0.5200*		
16 – 20 ปี				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 28 พบว่า สถานประกอบการที่มีอายุ 11 – 15 ปี ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบ มากกว่าสถานประกอบการที่มีอายุ 6 – 10 ปี (0.5200)

ตาราง 29 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามประเภทผู้พักอาศัย

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522	ระหว่างกลุ่ม	11.336	4	2.834	3.301	0.012*
	ภายในกลุ่ม	184.573	215	0.858		
	รวม	195.909	219			
2. การตรวจตราบุคคลเข้าออก	ระหว่างกลุ่ม	2.910	4	0.727	1.028	0.394
	ภายในกลุ่ม	152.199	215	0.708		
	รวม	155.109	219			
3. การติดประกาศและการลาดโทษ	ระหว่างกลุ่ม	1.856	4	0.464	0.619	0.649
	ภายในกลุ่ม	161.071	215	0.749		
	รวม	162.927	219			
4. การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร	ระหว่างกลุ่ม	2.236	4	0.559	0.693	0.598
	ภายในกลุ่ม	173.450	215	0.807		
	รวม	175.686	219			
5. การให้ความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	3.037	4	0.759	1.162	0.329
	ภายในกลุ่ม	140.491	215	0.653		
	รวม	143.527	219			
6. การถูกสิ่งปิดชั่วคราวหรือสิ่งพักใบอนุญาต	ระหว่างกลุ่ม	4.004	4	1.001	1.464	0.214
	ภายในกลุ่ม	146.955	215	0.684		
	รวม	150.959	219			
7. สิทธิในเคหะสถาน	ระหว่างกลุ่ม	9.467	4	2.367	2.933	0.022*
	ภายในกลุ่ม	173.528	215	0.807		
	รวม	182.995	219			
8. การตรวจสารเสพติดในร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	3.421	4	0.855	1.359	0.249
	ภายในกลุ่ม	135.356	215	0.630		
	รวม	138.777	219			

ตาราง 29 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
9. การอบรมเกี่ยวกับ ยาเสพติด	ระหว่างกลุ่ม	0.809	4	0.202	0.395	0.812
	ภายในกลุ่ม	110.027	215	0.512		
	รวม	110.836	219			
10. หน่วยงานที่ รับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	0.604	4	0.151	0.222	0.926
	ภายในกลุ่ม	146.173	215	0.680		
	รวม	146.777	219			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.929	4	0.232	0.837	0.503
	ภายในกลุ่ม	59.641	215	0.277		
	รวม	60.570	219			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 8 ข้อ คือ การตรวจตราบุคคลเข้าออก การติดประกาศและการคาดโทษ การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร การให้ความร่วมมือ การถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใบอนุญาต การตรวจสารเสพติดในร่างกาย การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด และหน่วยงานที่รับผิดชอบ แสดงว่าประเภทผู้พักอาศัยต่างกัน ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 2 ข้อ คือ การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522 สิทธิในเคหะสถาน แสดงว่า ประเภทผู้พักอาศัยต่างกัน ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพยาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ แตกต่างกัน จึงได้จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 30 - 31 ต่อไปนี้

ตาราง 30 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายกลุ่มด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 กับ ประเภทผู้พักอาศัย

การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522	นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	กลุ่มผู้ทำงาน กลางคืนใน สถานบริการ	พนักงาน บริษัท	อื่นๆ
นักเรียน/นักศึกษา					
ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ					
กลุ่มผู้ทำงานกลางคืนใน สถานบริการ	0.5500*				
พนักงานบริษัท		0.5700*			
อื่นๆ					

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 30 พบว่า สถานประกอบการที่มีผู้พักอาศัยประเภทกลุ่มผู้ทำงานกลางคืนในสถานบริการ ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่าสถานประกอบการที่มีผู้พักอาศัยประเภทนักเรียน/นักศึกษา (0.5500) สถานประกอบการที่มีผู้พักอาศัยประเภทพนักงานบริษัท ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522 มากกว่าสถานประกอบการที่มีผู้พักอาศัยประเภทนักเรียน/นักศึกษา (0.5700)

ตาราง 31 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พอกอสัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างสิทธิ์ในเคหะสถาน กับ ประเภทผู้พอกอสัย

สิทธิ์ในเคหะสถาน	นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	กลุ่มผู้ทำงาน กลางคืนใน สถานบริการ	พนักงาน บริษัท	อื่นๆ
นักเรียน/นักศึกษา					0.5400*
ข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ					
กลุ่มผู้ทำงานกลางคืนใน สถานบริการ					
พนักงานบริษัท					
อื่นๆ					

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 31 พบว่า สถานประกอบการที่มีผู้พอกอสัยประเภทนักเรียน/นักศึกษา ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พอกอสัยเชิงพาณิชย์ ด้านสิทธิ์ในเคหะสถาน มากกว่าสถานประกอบการที่มีผู้พอกอสัยประเภทอื่นๆ ได้แก่ นักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ และบุคคลทั่วไป (0.5400)

ตาราง 32 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ จำแนกตามประเภทสถานประกอบการ

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. การขออนุญาตตาม พ.ร.บ.หอพักและอาคารชุด 2522	ระหว่างกลุ่ม	4.120	2	2.060	2.331	0.100
	ภายในกลุ่ม	191.789	217	0.884		
	รวม	195.909	219			
2. การตรวจตราบุคคลเข้าออก	ระหว่างกลุ่ม	5.539	2	2.770	4.018	0.019*
	ภายในกลุ่ม	149.570	217	0.689		
	รวม	155.109	219			
3. การติดประกาศและการคาดโทษ	ระหว่างกลุ่ม	3.879	2	1.940	2.646	0.073
	ภายในกลุ่ม	159.048	217	0.733		
	รวม	162.927	219			
4. การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร	ระหว่างกลุ่ม	0.547	2	0.274	0.339	0.713
	ภายในกลุ่ม	175.139	217	0.807		
	รวม	175.686	219			
5. การให้ความร่วมมือ	ระหว่างกลุ่ม	3.879	2	1.938	3.011	0.051
	ภายในกลุ่ม	139.651	217	0.644		
	รวม	143.527	219			
6. การถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใบอนุญาต	ระหว่างกลุ่ม	0.788	2	0.394	0.569	0.567
	ภายในกลุ่ม	150.171	217	0.692		
	รวม	150.959	219			
7. สิทธิในเคหะสถาน	ระหว่างกลุ่ม	6.298	2	3.149	3.867	0.022*
	ภายในกลุ่ม	176.697	217	0.814		
	รวม	182.995	219			
8. การตรวจสอบสารเสพติดในร่างกาย	ระหว่างกลุ่ม	2.212	2	1.106	1.758	0.175
	ภายในกลุ่ม	136.565	217	0.629		
	รวม	138.777	219			

ตาราง 32 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็น		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
9. การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด	ระหว่างกลุ่ม	2.593	2	1.297	2.599	0.077
	ภายในกลุ่ม	108.243	217	0.499		
	รวม	110.836	219			
10. หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	1.486	2	0.743	1.110	0.332
	ภายในกลุ่ม	145.291	217	0.670		
	รวม	146.777	219			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.451	2	0.225	0.814	0.445
	ภายในกลุ่ม	60.119	217	0.277		
	รวม	60.570	219			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งค่า Sig. มากกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 8 ข้อ คือ การขออนุญาตตาม พ.ร.บ. หอพักและอาคารชุด 2522 การตีพิมพ์และการคาดโทษ การจัดทำประวัติเป็นลายลักษณ์อักษร การให้ความร่วมมือ การถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใบอนุญาต การตรวจสอบเสพติดในร่างกาย การอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด และหน่วยงานที่รับผิดชอบ แสดงว่าประเภทสถานประกอบการต่างกัน ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ มี 2 ข้อ คือ การตรวจตราบุคคลเข้าออก และสิทธิในเคหะสถาน แสดงว่า ประเภทสถานประกอบการต่างกัน ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ แตกต่างกัน จึงได้จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 33 - 34 ต่อไปนี้

ตาราง 33 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างการตรวจตราบุคคลเข้าออกกับประเภทสถานประกอบการ

การตรวจตราบุคคลเข้าออก	หอพัก	อาคารชุด (คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนท์)	เกสต์เฮ้าส์
หอพัก		.4500*	
อาคารชุด (คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนท์)			
เกสต์เฮ้าส์		.5200*	

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 33 พบว่า ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทหอพัก มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการตรวจตราบุคคลเข้าออกมากกว่า ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทอาคารชุด (คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนท์) (.4500) ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทเกสต์เฮ้าส์ มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านการตรวจตราบุคคลเข้าออกมากกว่า ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทอาคารชุด (คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนท์) (.5200)

ตาราง 34 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างสิทธิ์ในเคหะสถานกับประเภทสถานประกอบการ

สิทธิ์ในเคหะสถาน	หอพัก	อาคารชุด (คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนท์)	เกสต์เฮ้าส์
หอพัก			.6500*
อาคารชุด (คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนท์)			.5500*
เกสต์เฮ้าส์			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 34 พบว่า ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทหอพัก มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านสิทธิ์ในเคหะมากกว่า ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทเกสต์เฮ้าส์ (.6500) ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทอาคารชุด (คอนโดมิเนียม อพาร์ทเมนท์) มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ด้านสิทธิ์ในเคหะมากกว่า ผู้ประกอบการที่มีสถานประกอบการประเภทเกสต์เฮ้าส์ (.5500)